Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 25. marca 2015*

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní — Zmrazenie finančných prostriedkov — Povinnosť odôvodnenia — Právo na obhajobu — Právo na účinnú súdnu ochranu — Nesprávne posúdenie — Právo vlastniť majetok — Právo na ochranu dobrého mena — Proporcionalita“

Vo veci T-563/12,

Central Bank of Iran, so sídlom v Teheráne (Irán), v zastúpení: M. Lester, barrister,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: M. Bishop a V. Piessevaux, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie na jednej strane rozhodnutia Rady 2012/635/SZBP z 15. októbra 2012, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 282, s. 58), v rozsahu, v akom bol po opätovnom preskúmaní ponechaný názov žalobkyne na zozname uvedenom v prílohe II rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, s. 39), a na druhej strane vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 945/2012 z 15. októbra 2012, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 282, s. 16), v rozsahu, v akom bol po opätovnom preskúmaní ponechaný názov žalobkyne na zozname uvedenom v prílohe IX nariadenia Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, s. 1),

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia I. Pelikánová (spravodajkyňa) a E. Buttigieg,

tajomník: L. Grzegorczyk, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 30. septembra 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike

1 Prejednávaná vec spadá do rámca reštriktívnych opatrení zavedených s cieľom vyvinúť tlak na Iránsku islamskú republiku a prinútiť ju tak ukončiť jej činnosti v jadrovej oblasti, ktoré predstavujú nebezpečenstvo šírenia a vývoja nosičov jadrových zbraní (ďalej len „šírenie jadrových zbraní“).

Reštriktívne opatrenia voči žalobkyni

2 Žalobkyňa, Central Bank of Iran, je centrálna banka Iránskej islamskej republiky.

3 Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov prijala 9. júna 2010 rezolúciu S/RES/1929 (2010), ktorou sa rozšíril rozsah reštriktívnych opatrení prijatých predchádzajúcimi rezolúciami S/RES/1737 (2006) z 27. decembra 2006, S/RES/1747 (2007) z 24. marca 2007 a S/RES/1803 (2008) z 3. marca 2008 a zaviedli dodatočné reštriktívne opatrenia voči Iránu.

4 Európska rada 17. júna 2010 prijala vyhlásenie o Iránskej islamskej republike, v ktorom zdôraznila svoje prehlbujúce sa obavy v súvislosti s iránskym jadrovým programom a privítala prijatie rezolúcie S/RES/1929. Európska rada, pripomínajúc svoje vyhlásenie z 11. decembra 2009, vyzvala Radu Európskej únie, aby prijala reštriktívne opatrenia na vykonanie opatrení uvedených v rezolúcii S/RES/1929. V súlade s vyhlásením Európskej rady sa reštriktívne opatrenia majú uplatňovať na ďalšie osoby a subjekty, okrem tých, ktoré určila Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov alebo výbor zriadený podľa odseku 18 rezolúcie S/RES/1737, pričom by sa ale mali použiť rovnaké kritériá ako tie, ktoré uplatňuje Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov alebo výbor.

5 Rada 1. decembra 2011 zopakovala svoje vážne a prehlbujúce sa znepokojenie v súvislosti s charakterom jadrového programu Iránskej islamskej republiky, a predovšetkým v súvislosti so zisteniami týkajúcimi sa činností Iránu súvisiacich s vývojom vojenskej jadrovej technológie, ktoré sa uvádzajú v najnovšej správe Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu (MAAE). Vzhľadom na toto znepokojenie a v súlade s vyhlásením Európskej rady z 23. októbra 2011 sa Rada dohodla, že rozšíri existujúce sankcie tak, že v úzkej koordinácii s medzinárodnými partnermi preskúma ďalšie opatrenia, medzi ktoré budú patriť aj opatrenia zamerané na vážne ohrozenie finančného systému Iránskej islamskej republiky.

6 Európska rada 9. decembra 2011 schválila závery Rady z 1. decembra 2011 a vyzvala ju, aby sa prioritne venovala práci zameranej na rozšírenie rozsahu pôsobnosti reštriktívnych opatrení Európskej únie voči Iránskej islamskej republike.

7 Rozhodnutím Rady 2012/35/SZBP z 23. januára 2012, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 19, s. 22) bol názov žalobkyne zapísaný do zoznamu uvedeného v prílohe II rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, s. 39).

8 V dôsledku toho bol vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 54/2012 z 23. januára 2012, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 961/2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 19, s. 1), názov žalobkyne zapísaný do zoznamu uvedeného v prílohe VIII nariadenia Rady (EÚ) č. 961/2010

z 25. októbra 2010, o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 281, s. 1). Tento zápis nadobudol účinnosť 24. januára 2012. Jeho účinkom bolo najmä zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov žalobkyne.

9 Zápis názvu žalobkyne do uvedených zoznamov bol založený na tomto dôvode:

„Účasť na činnostiach zameraných na obchádzanie sankcií.“

10 Listom z 24. januára 2012 doručeným žalobkyni 6. februára 2012 Rada informovala žalobkyňu o zápise jej názvu do zoznamov uvedených v prílohe II rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2012/35, a v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010, zmeneného a doplneného vykonávacím nariadením č. 54/2012. Kópie rozhodnutia 2012/35 a vykonávacieho nariadenia č. 54/2012 boli prílohou tohto listu.

11 Pri prijatí nariadenia Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, s. 1), bol zápis názvu žalobkyne v zozname uvedenom v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010, zmeneného a doplneného vykonávacím nariadením č. 54/2012, zrušený a z tých istých dôvodov, ako boli uvedené v bode 9 vyššie, nahradený zápisom jej názvu do zoznamu uvedeného v prílohe IX nariadenia č. 267/2012 (zoznam uvedený v prílohe IX nariadenia č. 267/2012 a zoznam uvedený v prílohe II rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2012/35, spolu ďalej len „sporné zoznamy“) s účinnosťou od 24. marca 2012.

12 Listom z 26. marca 2012 žalobkyňa poprela akúkoľvek osobnú účasť na činnostiach zameraných na obchádzanie sankcií a v dôsledku toho požiadala Radu o preskúmanie zápisu jej názvu do zoznamov uvedených v prílohe II rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2012/35, a v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010, zmeneného a doplneného vykonávacím nariadením č. 54/2012. Taktiež požiadala o zaslanie dôkazov odôvodňujúcich tento zápis.

13 Listom z 2. augusta 2012 Rada informovala žalobkyňu o jej zámere doplniť dôvody zápisu jej názvu do sporných zoznamov tým, že uvedie odkaz na skutočnosť, že iránskej vláde poskytla finančnú podporu a že vzhľadom na túto skutočnosť sa na ňu vzťahuje článok 20 písm. c) rozhodnutia 2010/413 a článok 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012.

14 Listom zo 7. októbra 2012 žalobkyňa Rade vytýkala, že nesplnila svoju povinnosť odôvodnenia. Poprela akúkoľvek účasť na činnostiach zameraných na obchádzanie sankcií voči Iránskej islamskej republike alebo poskytnutie finančnej podpory iránskej vláde na šírenie jadrových zbraní. Napokon opätovne požiadala Radu, aby jej zaslala dôkazy odôvodňujúce zápis jej názvu do sporných zoznamov.

15 Rozhodnutím Rady 2012/635/SZBP z 15. októbra 2012, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP (Ú. v. EÚ L 282, s. 58), boli dôvody zápisu názvu žalobkyne do zoznamu uvedeného v prílohe II rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2012/35, doplnené takto:

„Zapojená do činností s cieľom obísť sankcie. Poskytuje finančnú podporu iránskej vláde.“

16 V dôsledku toho boli vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 945/2012 z 15. októbra 2012, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 282, s. 16), doplnené aj dôvody zápisu názvu žalobkyne do zoznamu uvedeného v prílohe IX nariadenia č. 267/2012, ako sa to uvádza v bode 15 vyššie.

17 Listom z 28. novembra 2012 žalobkyňa opätovne požiadala Radu, aby jej oznámila dôkazy odôvodňujúce zápis jej názvu do sporných zoznamov.

18 Listom z 10. decembra 2012 Rada žalobkyňu informovala, že zápis jej názvu do sporných zoznamov bol vykonaný na základe návrhu na zápis zo strany jedného členského štátu, ktorý však z dôvodu dôvernosti nemôže označiť. Obsah tohto návrhu, ako je uvedený v sprievodnom liste Rady označenom číslom 17576/12, priloženom k listu z 10. decembra 2012, znie:

„Činnosti [žalobkyne] pomáhajú obchádzať medzinárodné sankcie voči Iránu.

Toto [reštriktívne] opatrenie [voči žalobkyni] by mohlo podstatne posilniť diplomatický tlak, ktorý sa aktuálne vyvíja na Irán.“

19 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 12. júna 2012 podala žalobkyňa žalobu, ktorej predmetom je v podstate zrušenie na jednej strane rozhodnutia 2012/35 a na druhej strane nariadenia č. 267/2012, na základe ktorých bol zapísaný alebo po opätovnom preskúmaní ponechaný jej názov na zoznamoch priložených k týmto dvom aktom. Táto žaloba bola zapísaná pod číslom T-262/12.

Konanie a návrhy účastníkov konania

20 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu prostredníctvom aplikácie e-curia 26. decembra 2012 o 20.44 hod. podala žalobkyňa predmetnú žalobu, ktorou sa domáha zrušenia rozhodnutia 2012/635 a vykonávacieho nariadenia č. 945/2012, na základe ktorých bol po opätovnom preskúmaní ponechaný jej názov na sporných zoznamoch. Táto žaloba bola pridelená štvrtej komore Všeobecného súdu z dôvodu vzájomnej súvislosti. Na podporu uvedenej žaloby žalobkyňa predložila svedeckú výpoveď svojej viceguvernérky pre menové záležitosti, pani R.

21 V rovnaký deň o 21.19 hod. doručila žalobkyňa do kancelárie Všeobecného súdu prostredníctvom aplikácie e-curia podanie týkajúce sa zmeny jej návrhov vo veci T-262/12 tak, aby sa týkali aj rozhodnutia 2012/635 a vykonávacieho nariadenia č. 945/2012, keďže na základe nich bol po opätovnom preskúmaní ponechaný zápis jej názvu na sporných zoznamoch. V tomto podaní tiež žiadala, aby Všeobecný súd v prípade, že považuje „žalobu zmenenú [podaním týkajúcim sa zmeny návrhov] za prípustnú v celom rozsahu,… spojil [vec T-262/12 a túto vec] alebo aby… pristupoval [k týmto dvom veciam] ako k jednej žalobe o neplatnosť“.

22 Podaním zo 16. apríla 2013 Rada predložila v tomto konaní vyjadrenie k žalobe, v ktorom dospela k záveru o neprípustnosti žaloby z dôvodu prekážky začatého konania.

23 Žalobkyňa predložila 21. júna 2013 repliku.

24 Rada predložila 20. septembra 2013 dupliku.

25 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Všeobecného súdu bolo od 23. septembra 2013 zmenené, sudkyňa spravodajkyňa bola pridelená k prvej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.

26 Na základe správy sudkyne spravodajkyne Všeobecný súd rozhodol o začatí ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania, upravených v článku 64 jeho rokovacieho poriadku, vyzval účastníkov konania, aby odpovedali na niekoľko otázok. Žalobkyňa a Rada splnili predmet tejto výzvy v stanovenej lehote.

27 Rozsudkom z 18. septembra 2014, Central Bank of Iran/Rada (T-262/12, EU:T:2014:777), Všeobecný súd zrušil nariadenie č. 267/2012 v rozsahu, v akom bol na základe tohto aktu zapísaný názov žalobkyne do zoznamu nachádzajúceho sa v jeho prílohe IX a v zostávajúcej časti žalobu zamietol. Pokiaľ ide o návrhy na zrušenie rozhodnutia 2012/635 a vykonávacieho nariadenia č. 945/2012

v rozsahu, v akom bol na ich základe po opätovnom preskúmaní ponechaný názov žalobkyne na sporných zoznamoch, zamietnutie žaloby sa zakladá na neprípustnosti týchto návrhov z dôvodu prekážky začatého konania vzhľadom na podanie predmetnej žaloby.

28 Prednesy žalobkyne a Rady a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 30. septembra 2014. Žalobkyňa spresnila, že jej návrhy na náhradu trov konania sa týkajú len náhrady trov konania v tejto veci, a nie náhrady trov konania vo veci T-262/12, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.

29 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie 2012/635 a nariadenie č. 945/2012 v rozsahu, v akom bol na ich základe po preskúmaní ponechaný jej názov na sporných zoznamoch (ďalej len „napadnuté akty“),

— uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

30 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:

— v prvom rade zamietol žalobu ako neprípustnú,

— subsidiárne zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

O prípustnosti

O námietke neprípustnosti z dôvodu prekážky začatého konania

31 Rada navrhuje zamietnuť predmetné návrhy ako neprípustné z dôvodu prekážky začatého konania. Žalobkyňa navrhla zrušenie napadnutých aktov už v podaní týkajúcom sa zmeny návrhov žaloby vo veci T-262/12, s uvedením tých istých žalobných dôvodov.

32 Podľa ustálenej judikatúry žaloba podaná po inej žalobe, ktorá smeruje proti tým istým účastníkom konania, je založená na tých istých žalobných dôvodoch a navrhuje zrušenie toho istého právneho aktu, sa musí odmietnuť ako neprípustná z dôvodu prekážky začatého konania (rozsudok Všeobecného súdu zo 16. septembra 2013, De Nicola/EIB, T-618/11 P, Zb. VS, EU:T:2013:479, bod 98; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 22. septembra 1988, Francúzsko/Parlament, 358/85 a 51/86, Zb., EU:C:1988:431, bod 12).

33 Zmena návrhov vykonaná úkonom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu v priebehu konania za takých okolností, ako vo veci T-262/12, predstavuje procesný úkon, ktorý sa bez ohľadu na neskoršie rozhodnutie Všeobecného súdu o prípustnosti považuje za podanie žaloby (uznesenie z 21. júna 2012, Hamas/Rada, T-531/11, EU:T:2012:317, bod 16).

34 V prejednávanej veci návrhy na zrušenie v podaní týkajúcom sa zmeny návrhov vo veci T-262/12 (bod 21 vyššie) a návrhy uvedené v žalobe, na základe ktorej sa začalo konanie v tejto veci (bod 20 vyššie), smerujú proti tým istým účastníkom konania, sú založené na tých istých žalobných dôvodoch a navrhujú zrušenie tých istých právnych aktov, a to rozhodnutia 2012/635 a vykonávacieho nariadenia č. 945/2012 v rozsahu, v akom bol na ich základe po opätovnom preskúmaní ponechaný zápis názvu žalobkyne na sporných zoznamoch.

35 V rozpore s tým, čo tvrdí Rada, ktorá vzniesla námietku neprípustnosti predmetnej žaloby z dôvodu prekážky začatého konania, nemožno sa domnievať, že podanie uvedenej žaloby je neskoršie vo vzťahu k podaniu týkajúcemu sa zmeny návrhov vo veci T-262/12. Naopak, z časov doručenia uvedených v bodoch 20 a 21 vyššie vyplýva, že podanie bolo doručené po podaní žaloby v predmetnej veci.

36 V rozsudku Central Bank of Iran/Rada, už citovaný v bode 27 vyššie (EU:T:2014:777), boli teda návrhy na zrušenie rozhodnutia 2012/635 a vykonávacieho nariadenia č. 945/2012 v rozsahu, v akom bol na ich základe po opätovnom preskúmaní ponechaný názov žalobkyne na sporných zoznamoch, zamietnuté ako neprípustné z dôvodu prekážky začatého konania vzhľadom na podanie predmetnej žaloby.

37 Z toho vyplýva, že návrhy na zrušenie rozhodnutia 2012/635 a vykonávacieho nariadenia č. 945/2012 v rozsahu, v akom bol na ich základe po opätovnom preskúmaní ponechaný názov žalobkyne na sporných zoznamoch, nemožno zamietnuť ako neprípustné z dôvodu prekážky začatého konania.

38 Túto námietku neprípustnosti, ktorú vzniesla Rada, treba preto zamietnuť ako nedôvodnú.

O námietke neprípustnosti žaloby založenej na tom, že všetky žalobné dôvody uvedené na podporu žaloby sa zakladajú na dovolávaní sa ochrany a záruk spojených so základnými právami zo strany žalobkyne

39 Rada tvrdí, že žaloba je neprípustná v rozsahu, v akom sa odvoláva na žalobné dôvody, ktoré sú všetky založené na dovolávaní sa ochrany a záruk spojených so základnými právami zo strany žalobkyne. Podľa nej je žalobkyňa ako centrálna banka Iránskej islamskej republiky vládnou inštitúciou, ktorá nepožíva ochranu a záruky spojené so základnými právami, ktorých sa na Všeobecnom súde dovoláva.

40 Žalobkyňa navrhuje, aby bola námietka neprípustnosti, ktorú vzniesla Rada, zamietnutá z dôvodu, že z titulu jej postavenia sa môže dovolávať ochrany a záruk spojených so základnými právami, ako to bolo aj v prípade rozsudku Central Bank of Iran/Rada, už citovaný v bode 27 vyššie (EU:T:2014:777).

41 Je potrebné poznamenať, že v rozpore s tým, čo tvrdí Rada, všetky žalobné dôvody uvedené na podporu tejto žaloby sa nezakladajú na dovolávaní sa ochrany a záruk spojených so základnými právami zo strany žalobkyne. Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení. Táto námietka neprípustnosti je teda nedôvodná.

42 Okrem toho táto výnimka nemá oporu v práve, keďže podľa judikatúry sa otázka, či žalobkyňa má práva, ktorých sa dovoláva v rámci druhého, tretieho a štvrtého žalobného dôvodu, netýka prípustnosti týchto žalobných dôvodov, a teda žaloby, ktorá sa na ne odvoláva, ale ich dôvodnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. septembra 2013, Post Bank Iran/Rada, T-13/11, EU:T:2013:402, bod 54).

43 Túto námietku neprípustnosti, ktorú vzniesla Rada, preto treba zamietnuť ako nedôvodnú. Týmto zamietnutím nie je vzhľadom na obranu uplatnenú Radou dotknuté overenie spôsobilosti žalobkyne dovolávať sa ochrany a záruk spojených so základnými právami, ktoré sa má prípadne vykonať počas vecného preskúmania žalobných dôvodov založených na tejto ochrane a zárukách, ktorými sú v prejednávanej veci druhý, tretí a štvrtý žalobný dôvod (pozri v tejto súvislosti body 51 až 100 a 112 až 120 nižšie).

44 Vzhľadom na uvedené treba konštatovať, že táto žaloba je v celom rozsahu prípustná.

O veci samej

45 Na podporu svojich návrhov na zrušenie napadnutých aktov žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení, ktorého sa mala dopustiť Rada, ktorá sa v napadnutých aktoch domnievala, že jedno z kritérií zápisu mena osoby alebo názvu subjektu, ktoré sú uvedené v článku 20 rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2012/35 a neskôr rozhodnutím 2012/635 (ďalej len „článok 20 rozhodnutia 2010/413“), a článku 23 nariadenia č. 267/2012, bolo splnené. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia vyplývajúcom z toho, že Rada náležite a dostatočne neodôvodnila opodstatnenosť napadnutých aktov. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení zásady dodržiavania práva na obhajobu a práva na účinné súdne preskúmanie. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality a základných práv žalobkyne, najmä práva na ochranu jej vlastníckeho práva a dobrej povesti.

46 Je potrebné začať preskúmaním druhého žalobného dôvodu založeného na porušení povinnosti odôvodnenia, pričom sa treba v prvom rade venovať všeobecnej otázke, či sa v rozpore s tým, čo tvrdí Rada, žalobkyňa môže dovolávať ochrany a záruk spojených so základnými právami, ktorých sa domáha, a v druhom rade otázke, či možno v prejednávanej veci konštatovať konkrétne porušenie povinnosti odôvodnenia.

O spôsobilosti žalobkyne dovolávať sa ochrany a záruk spojených so základnými právami

47 Keďže tvrdenia účastníkov konania už boli uvedené v bodoch 39 a 40 vyššie, treba sa na ne zamerať.

48 Medzi účastníkmi konania je nesporné, že žalobkyňa má vlastnú právnu subjektivitu, a teda predstavuje právnickú osobu, ktorá je formálne oddelená od Iránu ako štátu.

49 Z odôvodnenia uvedeného v bodoch 67 až 71 rozsudku Central Bank of Iran/Rada, už citovaného v bode 27 vyššie (EU:T:2014:777) vyplýva, že právo Únie neobsahuje pravidlo, ktoré by zabraňovalo právnickým osobám predstavujúcim vládne inštitúcie alebo štátne orgány odvolávať sa vo svoj prospech na ochranu a záruky spojené so základnými právami. Uvedené osoby sa teda na tieto práva pred súdom Únie môžu odvolávať, ak sú zlučiteľné s ich postavením právnických osôb (rozsudok zo 6. septembra 2013, Bank Melli Iran/Rada, T-35/10 a T-7/11, Zb., EU:T:2013:397, bod 70).

50 Z toho vyplýva, že žalobkyňa sa môže dovolávať ochrany a záruk spojených so základnými právami, ktorých sa domáha v rámci druhého žalobného dôvodu.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

51 Žalobkyňa tvrdí, že Rada nedodržala povinnosť odôvodniť ňou prijaté akty vyplývajúcu z článku 296 ZFEÚ, ako ho vykladá judikatúra. V napadnutých aktoch Rada neuviedla, na základe akého konkrétneho kritéria stanoveného v článku 20 rozhodnutia 2010/413 a článku 23 nariadenia č. 267/2012 bol po opätovnom preskúmaní ponechaný zápis jej názvu na sporných zoznamoch. Tvrdenia, že bola „zapojená do činností s cieľom obísť sankcie“ a „poskyt[la] finančnú podporu iránskej vláde“ sú nejasné a neobsahujú žiadnu presnú zmienku o tom, čo presne sa jej vytýka. Približne parafrázujú niektoré kritériá stanovené v uvedených ustanoveniach. Z judikatúry však vyplýva, že presné a konkrétne dôvody napadnutých aktov jej mali byť oznámené v rovnakom čase ako tieto akty a nedostatok takéhoto oznámenia nemožno napraviť v priebehu tohto konania. V prejednávanej veci vykonala všetko, aby spochybnila napadnuté akty bez toho, aby poznala ich presné dôvody. Uvádzané dôvody sú však natoľko nejasné a nepresné, že žalobkyňa môže na ne reagovať len formou všeobecného popretia, ako v listoch z 26. marca a 7. októbra 2012 alebo vo svedeckej výpovedi pani R, a teda nespĺňajú požiadavky vyžadované judikatúrou. Rada navyše neuviedla dôvody, prečo nezohľadnila jej vyhlásenia, ktorými osvedčuje, že nikdy nebola zapojená do šírenia jadrových zbraní alebo obchádzania sankcií, ktoré boli následne potvrdené svedeckou výpoveďou pani R.

52 Rada argumenty žalobkyne odmieta a navrhuje, aby bol druhý žalobný dôvod zamietnutý. Dôvody uvedené v napadnutých aktoch žalobkyni umožnili pochopiť rozsah reštriktívnych opatrení, ktoré boli voči nej prijaté a poskytli jej dostatok informácií na to, aby ich mohla účinne napadnúť. V prejednávanej veci postačuje, aby boli napadnuté akty dostatočne odôvodnené vzhľadom na jedno z kritérií uvedených v článku 20 rozhodnutia 2010/413 a článku 23 nariadenia č. 267/2012.

53 Podľa ustálenej judikatúry povinnosť odôvodnenia aktu spôsobujúceho ujmu vyplýva zo zásady dodržiavania práva na obhajobu a cieľom je jednak poskytnúť dotknutej osobe dostatočné informácie na to, aby zistila, či je akt dôvodný, prípadne či má vadu, ktorá by umožnila napadnúť jeho platnosť na súde Únie, a jednak umožniť tomuto súdu vykonať preskúmanie zákonnosti tohto aktu (pozri rozsudok z 15. novembra 2012, Rada/Bamba, C-417/11 P, Zb., EU:C:2012:718, bod 49 a citovanú judikatúru).

54 Z odôvodnenia vyžadovaného podľa článku 296 ZFEÚ musia jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, aby sa umožnilo dotknutej osobe pochopiť dôvody prijatých opatrení a príslušnému súdu preskúmať tieto opatrenia (pozri rozsudok Rada/Bamba, už citovaný v bode 53 vyššie, EU:C:2012:718, bod 50 a citovanú judikatúru).

55 Pokiaľ ide o akt Rady, ktorým sa ukladajú reštriktívne opatrenia, odôvodnenie musí teda identifikovať presné a konkrétne dôvody, pre ktoré sa Rada v rámci výkonu svojej diskrečnej posudzovacej právomoci domnieva, že také opatrenie sa má vzťahovať na dotknutú osobu (rozsudok Rada/Bamba, už citovaný v bode 53 vyššie, EU:C:2012:718, bod 52).

56 Článok 24 ods. 3 rozhodnutia 2010/413 a článok 46 ods. 3 nariadenia č. 267/2012 ukladá Rade povinnosť uviesť individuálne a osobitné dôvody reštriktívnych opatrení prijímaných v súlade s článkom 20 ods. 1 písm. b) a c) tohto istého rozhodnutia a článkom 23 ods. 2 a 3 toho istého rozhodnutia, a oznámiť ich dotknutým osobám a subjektom (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok zo 16. novembra 2011, Bank Melli Iran/Rada, C-548/09 P, Zb., EU:C:2011:735, bod 48). Podľa judikatúry musí Rada v zásade splniť svoju povinnosť odôvodnenia individuálnym oznámením, pretože samotné uverejnenie v *Úradnom vestníku Európskej únie* nestačí (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2013, Makhlouf/Rada, T-383/11, Zb., EU:T:2013:431, body 47 a 48; pozri rovnako v tomto zmysle analogicky rozsudok Bank Melli Iran/Rada, už citovaný, EU:C:2011:735, bod 52).

57 Odôvodnenie vyžadované článkom 296 ZFEÚ, ako aj článkom 24 ods. 3 rozhodnutia 2010/413 a článkom 46 ods. 3 nariadenia č. 267/2012 musí byť prispôsobené ustanoveniam, podľa ktorých boli reštriktívne opatrenia prijaté. Požiadavka odôvodnenia sa musí hodnotiť vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, charakter uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a osobne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie konkrétne vymedzovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže dostatočnosť odôvodnenia musí byť posúdená nielen vzhľadom na text aktu, ale takisto na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť (pozri rozsudok Rada/Bamba, už citovaný v bode 53 vyššie, EU:C:2012:718, bod 53 a citovanú judikatúru).

58 Konkrétne akt spôsobujúci ujmu je dostatočne odôvodnený vtedy, pokiaľ bol prijatý v kontexte, ktorý bol dotknutej osobe známy a ktorý jej umožňuje pochopiť dosah opatrenia, ktoré bolo vo vzťahu k nej prijaté (pozri rozsudok Rada/Bamba, už citovaný v bode 53 vyššie, EU:C:2012:718, bod 54 a citovanú judikatúru).

59 V prejednávanej veci zo skutočností uvedených v spise vyplýva, že napadnuté akty sú založené na týchto dôvodoch:

„Zapojená do činností s cieľom obísť sankcie. Poskytuje finančnú podporu iránskej vláde.“

60 Je nesporné, ako to vyplýva z bodov 28 a 29 vyjadrenia k žalobe, že Rada neoznámila žalobkyni žiadny dodatočný dôvod predtým, ako bola 26. decembra 2012 podaná predmetná žaloba.

61 V bode 28 vyjadrenia k žalobe Rada uviedla, že „okolnosť uvedená v odôvodnení [citovanom v bode 59 vyššie], konkrétne ‚zapojen[ie] do činností s cieľom obísť sankcie', zodpovedá dvom [vopred stanoveným] kritériám [zápisu]", a to na jednej strane kritériu „podpor[y]" šírenia jadrových zbraní, „ako sa uvádza v článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia… č. 267/2012 a článku 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2010/413", a na druhej strane kritériu „pomoci porušiť alebo obísť reštriktívne opatrenia" prijaté voči osobe alebo subjektu, ktorej meno alebo názov je zapísaný v zozname osôb a subjektov, ktorých sa týkajú reštriktívne opatrenia, ktoré boli prijaté voči Iránskej islamskej republike, „ako sa uvádza v článku 23 ods. 2 písm. b) nariadenia… č. 267/2012 a článku 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia [2010/413]".

62 Navyše v bode 29 vyjadrenia k žalobe Rada uviedla, že „dodatočný dôvod, ktorý bol pridaný napadnutými [aktmi], a to že žalobkyňa ‚poskytuje finančnú podporu iránskej vláde', zodpovedá kritériu… uvedenému v článku 23 ods. 2 písm. d) nariadenia… č. 267/2012 a článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413".

63 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 23 ods. 2 písm. a), b) a d) nariadenia č. 267/2012 a článok 20 ods. 1 písm. b) a c) rozhodnutia 2010/413 definujú alternatívne kritériá zápisu mena osoby alebo názvu subjektu do sporných zoznamov.

64 V rámci týchto kritérií najprv článok 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 267/2012 stanovuje, že všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám, subjektom a orgánom, ktoré boli označené za osoby, subjekty alebo orgány, ktoré sa podieľajú na šírení jadrových zbraní, a to aj prostredníctvom zapojenia sa do obstarávania zakázaného tovaru a technológií, sa zmrazia (kritérium podpory šírenia jadrových zbraní). Okrem toho článok 23 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 267/2012 stanovuje, že všetky finančné prostriedky, ktoré patria osobám, subjektom a orgánom, ktoré pomáhajú osobe, subjektu alebo orgánu uvedenému na zozname osôb, subjektov alebo orgánov, proti ktorým smerujú reštriktívne opatrenia, porušiť alebo obísť ustanovenia tohto nariadenia, rozhodnutia 2010/413 a rezolúcií Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov, sa zmrazia (kritérium pomoci obchádzať reštriktívne opatrenia). Napokon článok 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012 stanovuje, že všetky finančné prostriedky, ktoré patria osobám, subjektom a orgánom, ktoré boli označené za osoby, subjekty alebo orgány, ktoré sú inými osobami, subjektmi a orgánmi, ktoré podporujú iránsku vládu, či už poskytovaním materiálnej, logistickej alebo finančnej podpory, alebo ktoré sú s ňou spojené, sa zmrazia (kritérium podpory iránskej vlády).

65 Podobným spôsobom na jednej strane článok 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2010/413 stanovuje, že všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje osôb a subjektov, ktoré sú zapojené do šírenia jadrových zbraní alebo sú s ním priamo spojené, alebo ho podporujú, a to aj prostredníctvom zapojenia sa do obstarávania zakázaného tovaru, zariadení, materiálu a technológie, sa zmrazia (kritérium podpory šírenia jadrových zbraní). Na druhej strane stanovuje, že všetky finančné prostriedky osôb a subjektov, ktoré sú označené ako osoby a subjekty, ktoré pomáhajú osobe alebo subjektu, ktorého meno alebo názov je zaradený do zoznamu osôb alebo subjektov, ktorých sa týkajú reštriktívne opatrenia, ktoré boli prijaté voči Iránskej islamskej republike, pri obchádzaní ustanovení tohto rozhodnutia 2010/413 alebo rezolúcií Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov, sa zmrazia (kritérium pomoci obchádzať reštriktívne opatrenia). Okrem toho článok 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413 stanovuje najmä, že všetky finančné prostriedky osôb a subjektov, ktoré podporujú iránsku vládu, sa zmrazia (kritérium podpory iránskej vlády).

66 Keďže v bode 63 vyššie bolo uvedené, že kritériá definované v článku 23 ods. 2 písm. a), b) a d) nariadenia č. 267/2012 a článku 20 ods. 1 písm. b) a c) rozhodnutia 2010/413 sú alternatívy, najprv treba spresniť, ako sa v týchto ustanoveniach odlišuje kritérium podpory iránskej vlády od kritéria podpory šírenia jadrových zbraní. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že kritérium podpory šírenia

jadrových zbraní implikuje, že je preukázaná existencia priamej alebo nepriamej súvislosti medzi činnosťami dotknutej osoby alebo subjektu a šírením jadrových zbraní. Samotné kritérium podpory iránskej vlády, ktorým sa rozširuje pôsobnosť reštriktívnych opatrení s cieľom posilniť tlaky na Iránsku islamskú republiku, sa vzťahuje na každú činnosť dotknutej osoby alebo subjektu, ktorá je nezávisle od akejkoľvek priamej alebo nepriamej súvislosti so šírením jadrových zbraní svojím kvantitatívnym alebo kvalitatívnym významom spôsobilá podporiť uvedené šírenie tým, že poskytuje iránskej vláde podporu vo forme materiálnych, finančných alebo logistických zdrojov, alebo prostriedkov, ktoré jej umožňujú toto šírenie vykonávať. Uplatniteľná právna úprava, ktorej účelom je zbaviť iránsku vládu zdrojov príjmov s cieľom donútiť ju ukončiť vývoj jej programu šírenia jadrových zbraní z dôvodu nedostatku finančných zdrojov, teda predpokladá existenciu súvislosti medzi poskytnutím takejto podpory iránskej vláde a výkonom činností týkajúcich sa šírenia jadrových zbraní.

67 Ďalej treba pripomenúť, že okrem uvedenia právneho základu prijatého opatrenia sa povinnosť odôvodnenia, ku ktorej je Rada zaviazaná, týka konkrétne okolností, ktoré umožňujú domnievať sa, že niektoré z kritérií zápisu bolo v prípade dotknutých osôb splnené (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. októbra 2009, Bank Melli Iran/Rada, T-390/08, Zb., EU:T:2009:401, bod 83).

68 Treba však pripomenúť, že opomenutie odkazu na konkrétne ustanovenie nemusí predstavovať podstatnú vadu, ak právny základ aktu môže byť určený na základe iných skutočností. Takýto výslovný odkaz je nevyhnutný len vtedy, ak sú v prípade jeho neexistencie dotknuté osoby a súd Únie ponechané v neistote, pokiaľ ide o konkrétny právny základ (rozsudok z 26. marca 1987, Komisia/Rada, 45/86, Zb., EU:C:1987:163, bod 9).

69 Preto treba preskúmať, či odôvodnenie napadnutých aktov obsahuje výslovné odkazy na tri kritériá spomenuté v bodoch 64 a 65 vyššie, alebo aspoň na niektoré z nich, a či prípadne toto odôvodnenie možno považovať za dostatočné na to, aby žalobkyni umožňovalo overiť dôvodnosť napadnutých aktov, brániť sa na Všeobecnom súde a aby Všeobecný súd mohol tieto napadnuté akty preskúmať.

70 V dôvodoch uvedených v bode 59 vyššie sa výslovne neuvádza, s ktorými kritériami stanovenými v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 267/2012 a článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413 súvisia. Pokiaľ však odkazujú na „činnost[i] s cieľom obísť sankcie“, možno ich ľahko vykladať tak, že súvisia s kritériom pomoci obchádzať reštriktívne opatrenia. Navyše ako správne poznamenala Rada, odkaz v týchto dôvodoch na skutočnosť, že žalobkyňa „poskytuje finančnú podporu iránskej vláde“, zodpovedá kritériu podpory iránskej vlády, ktoré je, ako to bolo konštatované v bode 66 vyššie, samostatným kritériom vo vzťahu ku kritériu podpory šírenia jadrových zbraní.

71 Naopak, pri neexistencii indícií týkajúcich sa prípadnej „podpory“ šírenia jadrových zbraní zo strany žalobkyne alebo prípadného „obstarávania“ zakázaného tovaru a technológií zo strany žalobkyne nemožno dôvody uvedené v bode 59 vyššie spájať s kritériom podpory šírenia jadrových zbraní, ako to tvrdí Rada.

72 V bodoch 26 až 28 vyjadrenia k žalobe Rada nepochybne tvrdí, že „podpora“ šírenia jadrových zbraní alebo obstarávania zakázaného tovaru, zariadení, materiálu a technológie zo strany žalobkyne „nevyhnutne“ vyplýva z „funkcie ‚bankára iránskej vlády‘, ktorú zastáva“, keďže „poskytuje bankové služby iránskym ministerstvám a iným subjektom podliehajúcim vláde, vrátane subjektov, ktoré sa zúčastňujú [na šírení jadrových zbraní]“ a „nevyhnutne sa zúčastnila na obstarávaniach [materiálov a dodávok, ktoré sú nevyhnutné na uvedené šírenie]“ a na „nezákonnom vývoze zbraní a iného materiálu z Iránu do iných ‚problémových štátov‘, [ktoré umožnilo financovať takéto obstarávanie]“.

73 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že Rada sa prakticky odvoláva na indície, ktoré do určitej miery súvisia s činnosťami žalobkyne, pokiaľ ide o činnosti Iránskej islamskej republiky v jadrovej oblasti, ktoré nemožno zreteľným spôsobom vyvodiť z dôvodov uvedených v bode 59 vyššie a ktoré teda nemožno zohľadniť pri určení, s ktorým kritériom zápisu uvedené dôvody súvisia.

74 Vzhľadom na uvedené pripomienky treba konštatovať, že dostatočnosť odôvodnenia napadnutých aktov možno posúdiť, len pokiaľ ide o kritérium pomoci obchádzať reštriktívne opatrenia a kritérium podpory iránskej vlády, na ktoré sa Rada v uvedených aktoch odvoláva implicitne, ale nevyhnutne.

75 V rozsahu, v akom sú napadnuté akty založené na kritériu pomoci obchádzať reštriktívne opatrenia, a keďže v uvedených aktoch sa uvádza, že žalobkyňa bola „zapojená do činností s cieľom obísť sankcie“, ich odôvodnenie je nedostatočné v tom zmysle, že žalobkyni a Všeobecnému súdu neumožňuje pochopiť okolnosti, ktoré viedli Radu k záveru, že toto kritérium bolo v prípade žalobkyne splnené, a teda aj k prijatiu uvedených aktov. Toto odôvodnenie sa totiž zdá byť jednoduchým zopakovaním samotného kritéria. Neobsahuje žiadnu indíciu, ktorá by špecifikovala dôvody, prečo sa toto kritérium uplatňuje na žalobkyňu. Uvedené odôvodnenie vôbec nekonkretizuje mená osôb, názvy subjektov alebo inštitúcií uvedených na zozname ukladajúcom reštriktívne opatrenia, ktorým žalobkyňa pomáhala obísť sankcie, čas a okolnosti tejto pomoci a spôsob jej vykonania. Rada neodkazuje na žiadnu identifikovateľnú operáciu, ani na žiadnu konkrétnu pomoc. Pri neexistencii akéhokoľvek iného spresnenia sa zdá byť toto odôvodnenie nedostatočné na to, aby mohla žalobkyňa s ohľadom na kritérium pomoci obchádzať reštriktívne opatrenia, overiť dôvodnosť napadnutých aktov, brániť sa na Všeobecnom súde a na to, aby Všeobecný súd mohol tieto napadnuté akty preskúmať (pozri v tomto zmysle rozsudok Central Bank of Iran/Rada, už citovaný v bode 27 vyššie, EU:T:2014:777, bod 91).

76 V tejto súvislosti sa Rada vo svojich písomnostiach skutočne odvolávala na implicitné odôvodnenie napadnutých aktov, pričom poznamenala, že „pomoc porušiť alebo obísť reštriktívne opatrenia“ zo strany žalobkyne „nevyhnutne“ vyplýva z „funkcie ‚bankára iránskej vlády‘, ktorú [žalobkyňa] zastáva“. Podľa nej žalobkyňa v rámci uvedenej funkcie „poskyt[la] bankové služby iránskym ministerstvám a iným subjektom podliehajúcim vláde, vrátane subjektov, ktoré sa [zúčastňovali na šírení jadrových zbraní]“.

77 V tejto súvislosti však treba zdôrazniť, že odôvodnenie môže byť implicitné, avšak pod podmienkou, že umožní zúčastneným osobám oboznámiť sa s dôvodmi, ktoré viedli k prijatiu predmetných opatrení, a príslušnému súdu poskytne dostatok prostriedkov na uskutočnenie preskúmania (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb., EU:C:2004:6, bod 372 a citovanú judikatúru, a z 8. februára 2007, Groupe Danone/Komisia, C-3/06 P, Zb., EU:C:2007:88, bod 46 a citovanú judikatúru). Výslovne neuvedené dôvody možno teda zohľadniť v prípade, že sú zjavné pre zúčastnené osoby, ako aj pre príslušný súd.

78 V prejednávanej veci nie je zjavné, že žalobkyňa ako centrálna banka Iránskej islamskej republiky nevyhnutne pomáhala osobám alebo subjektom, ktoré sú súčasťou iránskej vlády alebo jej podliehajú a ktorých mená alebo názvy boli zapísané do zoznamov osôb a subjektov, ktorých sa týkajú reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike, porušiť alebo obísť uvedené opatrenia tým, že im poskytla bankové služby, akými je sprístupnenie finančných prostriedkov. Aj keď je totiž zjavné, že prostredníctvom svojich funkcií a právomocí žalobkyňa ako centrálna banka Iránskej islamskej republiky vo všeobecnosti poskytuje finančnú podporu iránskej vláde (pozri bod 108 nižšie), nevyhnutne z toho nevyplýva, že takúto podporu poskytuje konkrétne osobám alebo subjektom, ktoré sú súčasťou tejto vlády alebo jej podliehajú, vrátane osôb a subjektov, ktorých mená alebo názvy boli zapísané do zoznamu osôb a subjektov, ktorých sa týkajú reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike.

79 Implicitné odôvodnenie, na ktoré sa odvoláva Rada, preto nemožno zohľadniť na účely ospravedlnenia nedostatku výslovného odôvodnenia, pokiaľ ide o kritérium pomoci obchádzať reštriktívne opatrenia.

80 V rozsahu, v akom sú napadnuté akty založené na kritériu podpory iránskej vlády, v súlade s výkladom tohto kritéria uvedeným v bode 66 vyššie treba preskúmať, či Rada odkazuje na činnosti žalobkyne, ktoré sú, aj keby ako také nemali žiadnu priamu alebo nepriamu súvislosť so šírením jadrových zbraní, spôsobilé podporiť jeho rozvoj tým, že sa nimi poskytujú iránskej vláde zdroje alebo nástroje, ktoré jej umožňujú toto šírenie vykonávať.

81 Pokiaľ ide o kritérium podpory iránskej vlády, aj keď Rada bola povinná spresniť a konkretizovať zdroje alebo nástroje, ktoré žalobkyňa poskytla uvedenej vláde, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, však nebola povinná odôvodniť napadnuté akty, pokiaľ ide o prípadné použitie týchto zdrojov alebo nástrojov touto vládou na účely šírenia jadrových zbraní.

82 V prejednávanej veci sa Rada výslovne odvolala na „finančnú podporu iránskej vlády“ a v bode 29 vyjadrenia k žalobe uviedla, že „tento dôvod netreba viac podložiť, pretože je zrejmé, že žalobkyňa ako bankár iránskej vlády poskytuje tejto vláde finančnú podporu“.

83 Je pravda, že v odôvodnení napadnutých aktov, pokiaľ ide o kritérium podpory iránskej vlády, Rada výslovne neodkázala na finančné služby, ktoré žalobkyňa poskytla iránskej vláde ako centrálna banka Iránskej islamskej republiky.

84 V prejednávanej veci však žalobkyňa musela pochopiť, že Rada sa odvolávala na finančné služby, ktoré žalobkyňa poskytovala iránskej vláde ako centrálna banka Iránskej islamskej republiky. Z jej písomností okrem iného vyplýva, že to aj pochopila. V bode 23 žaloby totiž žalobkyňa na základe svedeckej výpovede pani R. uviedla, že „[iránska] vláda je jedným [z jej] klientov“ a v tejto súvislosti spresnila, že „takmer všetky centrálne banky konajú ako bankári vlády a [že] len v tomto zmysle [tieto banky] poskytujú vláde ‚finančnú podporu‘, alebo presnejšie, finančné služby“. Žalobkyňa sa teda v podstate bránila tvrdením, rovnako ako v liste zo 7. októbra 2012 (bod 14 vyššie), že neposkytla finančnú podporu žiadnej inštitúcii (vrátane iránskej vlády) na financovanie činností súvisiacich so šírením jadrových zbraní.

85 Skutočnosť, že Rada v prejednávanej veci nekonkretizovala funkcie a právomoci žalobkyne ako centrálnej banky Iránskej islamskej republiky, nie je rozhodujúca, keďže tieto funkcie a právomoci sú stanovené verejne dostupnými ustanoveniami právnych predpisov, ktoré teda možno považovať za všeobecne známe. Medzi účastníkmi konania totiž nie je sporné, že funkcie a právomoci žalobkyne ako centrálnej banky Iránskej islamskej republiky sú definované v kapitole 2 časti II menového a finančného zákona Iránskej islamskej republiky prijatého 9. júla 1972, najmä v článkoch 12 a 13 uvedeného zákona. Preto sa možno domnievať, že odôvodnenie napadnutých aktov založené na tom, že žalobkyňa „poskytuje finančnú podporu iránskej vláde“, sa implicitne, ale nevyhnutne odvoláva na funkcie a právomoci žalobkyne ako centrálnej banky Iránskej islamskej republiky, ako sú definované v kapitole 2 časti II tohto zákona, najmä v článkoch 12 a 13 tohto zákona.

86 V kontexte prejednávanej veci teda Rada nemusela poskytnúť výslovné odôvodnenie týkajúce sa finančných služieb, a teda ani zdrojov alebo finančných nástrojov, ktoré žalobkyňa poskytla iránskej vláde ako centrálna banka Iránskej islamskej republiky.

87 Z tohto dôvodu možno napadnuté akty považovať za dostatočne odôvodnené vzhľadom na požiadavky judikatúry, pokiaľ ide o kritérium podpory iránskej vlády.

88 Keďže dôvody založené na finančnej podpore poskytnutej iránskej vláde poskytujú samostatné a dostatočné odôvodnenie napadnutých aktov, a teda nedostatočnosť iných dôvodov použitých na podporu týchto aktov by nemohla viesť k ich zrušeniu, a tak druhý žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia treba zamietnuť.

89 Z uvedeného však vyplýva, že pri preskúmavaní ostatných žalobných dôvodov predmetnej žaloby, a to po prvé tretieho žalobného dôvodu založeného na porušení zásady dodržiavania práva na obhajobu a práva na účinné súdne preskúmanie, po druhé prvého žalobného dôvodu založeného na nesprávnom posúdení a po tretie štvrtého žalobného dôvodu založeného na porušení zásady proporcionality a základných práv žalobkyne, možno zohľadniť len dôvody založené na finančnej podpore poskytnutej iránskej vláde, ktoré poskytujú samostatné a dostatočné odôvodnenie napadnutých aktov.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady dodržiavania práva na obhajobu a práva na účinné súdne preskúmanie

90 Žalobkyňa Rade vytýka, že pri prijatí napadnutých aktov porušila zásadu dodržiavania práva na obhajobu a práva na účinné súdne preskúmanie, ako ich vykladá judikatúra, a to tým, že jej neoznámila dôkazy, ktoré by odôvodňovali napadnuté akty a neumožnila jej účinne vyjadriť svoj názor na uvedené skutočnosti. V prejednávanej veci jej nebol pred prijatím napadnutých aktov alebo ani po ich prijatí oznámený žiaden dôkaz, na ktorom sú uvedené akty založené, a to napriek tomu, že v tomto zmysle predložila viacero žiadostí, najmä v liste z 28. novembra 2012 (bod 17 vyššie). Skutočnosť, že Rada postupovala podľa návrhu na zápis jej názvu do sporných zoznamov, ktorý jej predložil jeden členský štát, nemá vplyv na to, že sa mala uistiť o dôvodnosti tohto návrhu, a to prípadne tak, že mala príslušný členský štát požiadať, aby jej predložil dôkazy a informácie, ktoré tento návrh odôvodňujú. V každom prípade sa Rada nemohla pokúsiť napraviť tento nedostatok oznámenia dôkazov v rámci predmetného konania bez porušenia jej práva na účinnú súdnu ochranu. Zo sprievodného listu Rady označeného číslom 17576/12 vyplýva, že Rada neprijala napadnuté akty z dôvodu skutočností preukazujúcich jej účasť na šírení jadrových zbraní alebo obchádzaní sankcií, ale len z nezákonného dôvodu, že zaradenie jej názvu do sporných zoznamov „by mohlo podstatne posilniť diplomatický tlak, ktorý sa aktuálne vyvíja na Irán“. Rada ju okrem toho opomenula vypočuť a zohľadniť skutočnosti, ktoré jej oznámila.

91 Rada odmieta tvrdenia žalobkyne a navrhuje, aby bol tretí žalobný dôvod zamietnutý z dôvodu, že aj keby žalobkyňa mala právo na obhajobu, v prejednávanej veci bolo dodržané, keďže o napadnutých aktoch bola informovaná, dostatočne jej boli oznámené informácie a skutočnosti potrebné na to, aby porozumela dôvodom uvedených aktov a navyše mala možnosť vyjadriť k nim svoje pripomienky. Pokiaľ jej žalobkyňa vytýka, že neoverila odôvodnenosť napadnutých aktov, ktoré boli prijaté na návrh jedného členského štátu, ide o výhradu, ktorá súvisí s porušením inej povinnosti, ako je tá, na ktorú sa odvoláva tento žalobný dôvod, a ktorú teda treba zamietnuť ako neúčinnú.

92 Je potrebné pripomenúť, že základné právo na dodržiavanie práva na obhajobu počas konania pred prijatím reštriktívnych opatrení je výslovne zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty základných práv Európskej únie, ktorá má podľa článku 6 ods. 1 ZEÚ rovnakú právnu silu ako Zmluvy (pozri rozsudok Makhlouf/Rada, už citovaný v bode 56 vyššie, EU:T:2013:431, bod 31 a citovanú judikatúru).

93 Zásada dodržania práva na obhajobu vyžaduje na jednej strane, aby skutočnosti zohľadnené v neprospech dotknutej osoby alebo subjektu na účely odôvodnenia aktu, ktorý mu spôsobuje ujmu, boli tomuto subjektu oznámené, a na druhej strane, aby sa dotknutej osobe alebo subjektu umožnilo, aby na tieto skutočnosti účinne vyjadrili svoj názor (pozri analogicky rozsudok z 12. decembra 2006, Organizácia mudžahedínov iránskeho ľudu/Rada, T-228/02, EU:T:2006:384, bod 93).

94 V rámci prijatia rozhodnutia, ktorým sa ponecháva meno osoby alebo názov subjektu na zozname osôb alebo subjektov, ktorých sa týkajú reštriktívne opatrenia, musí Rada dodržať právo tejto osoby alebo tohto subjektu na predchádzajúci výsluch, ak proti nej pripúšťa v rozhodnutí týkajúcom sa ponechania zápisu jej názvu na zozname nové dôkazy, a to dôkazy, ktoré neboli uvedené v pôvodnom rozhodnutí o zápise jej názvu do tohto zoznamu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 21. decembra

2011, Francúzsko/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, Zb., EU:C:2011:853, bod 62, a rozsudok Všeobecného súdu Makhlouf/Rada, už citovaný v bode 56 vyššie, EU:T:2013:431, body 42 a 43).

95 V prejednávanej veci Rada 2. augusta 2012 individuálne oznámila žalobkyni odôvodnenie napadnutých aktov založené na tom, že „poskyt[la] finančnú podporu iránskej vláde". Zákonnosť napadnutých aktov treba posúdiť vzhľadom na toto odôvodnenie prijaté Radou, a nie vzhľadom na odôvodnenie uvedené v sprievodnom liste Rady označenom číslom 17576/12, ktoré nie je uvedené v napadnutých aktoch.

96 Z bodu 87 vyššie vyplýva, že toto odôvodnenie možno považovať za dostatočné vzhľadom na požiadavky judikatúry, pokiaľ ide o kritérium podpory iránskej vlády.

97 Okrem toho Rada v prejednávanej veci neoznámila žalobkyni listinné dôkazy, na ktorých je založené toto odôvodnenie, keďže tieto dôkazy týkajúce sa finančných služieb, ktoré žalobkyňa konkrétne poskytuje iránskej vláde ako centrálna banka Iránskej islamskej republiky, možno považovať za všeobecne známe a implicitne začlenené do odôvodnenia napadnutých aktov, pokiaľ ide o kritérium podpory iránskej vlády (pozri bod 85 vyššie). Inými slovami Rada nebola povinná poskytnúť žalobkyni samotné texty upresňujúce funkcie a právomoci žalobkyne ako centrálnej banky Iránskej islamskej republiky.

98 Žalobkyňa mohla napadnúť toto odôvodnenie a dôkazy, na ktorých je založené, pred samotným prijatím napadnutých aktov. V liste zo 7. októbra 2012 aj namietala proti tvrdeniu, že poskytla finančnú podporu nejakej inštitúcii (vrátane iránskej vlády) s cieľom financovať šírenie jadrových zbraní. Navyše mohla účinne vykonať svoje právo podať žalobu, pričom v rámci predmetnej žaloby namieta, že „finančne nepodpor[ila] vládu viac ako akákoľvek centrálna banka na svete" a že „už vôbec neposkyt[la] taký druh pomoci, o aký ide v napadnutých aktoch, konkrétne podporu na činnosti týkajúce sa šírenia jadrových zbraní".

99 Právo žalobkyne na obhajobu a jej právo na účinné súdne preskúmanie bolo teda v súvislosti s prijatím napadnutých aktov zachované.

100 V dôsledku toho treba tretí žalobný dôvod založený na porušení zásady dodržiavania práva na obhajobu a práva na účinné súdne preskúmanie zamietnuť.

O prvom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení

101 Žalobkyňa tvrdí, že Rada sa dopustila nesprávneho posúdenia tým, že po opätovnom preskúmaní ponechala jej názov na sporných zoznamoch bez toho, aby boli splnené vecné kritériá, ktoré by podľa článku 20 rozhodnutia 2010/413 a článku 23 nariadenia č. 267/2012 umožňovali zápis jej názvu do uvedených zoznamov. Bez podrobností v napadnutých aktoch nie je možné zistiť, s ktorým kritériom stanoveným v týchto ustanoveniach súvisia dôvody, podľa ktorých mala „poskyt[núť] finančnú podporu iránskej vláde". Toto predstavuje výraznú prekážku výkonu jej práva podať žalobu a z tohto hľadiska ju to stavia do neuspokojivej a neprimeranej situácie. V každom prípade sa Rada mala dopustiť nesprávneho posúdenia tým, že sa domnievala, že kritérium uvedené v článku 20 ods. 1 písm. c) uvedeného rozhodnutia a článku 23 ods. 2 písm. d) uvedeného nariadenia, a to kritérium podpory iránskej vlády, bolo v prejednávanej veci splnené. Zo sprievodného listu Rady označeného číslom 17576/12 pripojeného k listu z 10. decembra 2012 vyplýva, že skutočné dôvody napadnutých aktov boli, že zaradenie jej názvu do sporných zoznamov „[by mohlo] podstatne posilniť diplomatický tlak, ktorý sa aktuálne vyvíja na Irán". Nič nenasvedčuje tomu, že by Rada v čase prijatia napadnutých aktov zohľadnila dôvod, že poskytla podporu iránskej vláde, pričom podľa judikatúry by tento dôvod nebol na účely odôvodnenia uvedených aktov relevantný. V každom prípade samotné tvrdenie, že vláde poskytovala nejaké služby, a to bez dôkazu prípadnej súvislosti medzi týmito službami a šírením jadrových zbraní, je na účely odôvodnenia napadnutých aktov podľa judikatúry nedostatočné.

102 Rada s tvrdeniami žalobkyne nesúhlasí a navrhuje, aby bol prvý žalobný dôvod zamietnutý z dôvodu, že Rada sa nedopustila žiadneho nesprávneho posúdenia, keďže obsahové kritériá stanovené v článku 20 ods. 1 písm. b) a c) rozhodnutia 2010/413 a článku 23 ods. 2 písm. a), b) a d) nariadenia č. 267/2012, boli v prípade žalobkyne splnené. Dodatočný dôvod, ktorý bol pridaný napadnutými aktmi, a to že žalobkyňa „poskytuje finančnú podporu iránskej vláde“, zodpovedá kritériu stanovenému v článku 20 ods. 1 písm. c) uvedeného rozhodnutia a článku 23 ods. 2 písm. d) uvedeného nariadenia, ktoré je založené na podporovaní iránskej vlády. Tento dôvod netreba viac podložiť, pretože je zrejmé, že žalobkyňa ako bankár iránskej vlády poskytuje tejto vláde finančnú podporu. Tento dôvod treba zohľadniť, keďže bol výslovne spomenutý v napadnutých aktoch.

103 Ako to vyplýva z bodov 89 a 95 vyššie, v rámci preskúmania tohto žalobného dôvodu treba posúdiť zákonnosť uvedených aktov vzhľadom na odôvodnenie napadnutých aktov založené na tom, že žalobkyňa „poskyt[la] finančnú podporu iránskej vláde“, a nie vzhľadom na odôvodnenie uvedené v sprievodnom liste Rady označenom číslom 17576/12, a v rámci prvého žalobného dôvodu preskúmať, či sú tieto akty postihnuté nesprávnym posúdením týkajúcim sa uplatniteľnosti kritéria podpory iránskej vlády stanoveného v článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413 a článku 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012.

104 Z dôvodov uvedených v bode 85 vyššie možno na účely posúdenia dôvodnosti tohto odôvodnenia zohľadniť funkcie a právomoci žalobkyne ako centrálnej banky Iránskej islamskej republiky, ako sú definované v kapitole 2 časti II menového a finančného zákona Iránskej islamskej republiky upravujúcej „funkcie a právomoci“, ktoré má „Bank Markazi Iran“, najmä v článkoch 12 a 13 uvedeného zákona.

105 Z článku 12 menového a finančného zákona Iránskej islamskej republiky vyplýva, že:

„Bank Markazi Iran má ako bankár vlády tieto funkcie:

a) vedenie účtov ministerstiev, vládnych orgánov, orgánov pridružených k vláde, štátnych spoločností a obcí, ako aj inštitúcií, ktorých väčšinovým vlastníkom sú ministerstvá, vládne orgány, orgány pridružené k vláde, štátne spoločnosti alebo obce, ako aj správa všetkých ich bankových transakcií v Iráne a zahraničí;

b) predaj všetkých druhov štátnych dlhopisov, štátnych pokladničných poukážok a splácanie istiny a k nej prislúchajúcich úrokov ako zástupca vlády, s právom preniesť túto právomoc na zastupovanie na fyzické osoby alebo iné inštitúcie;

…

e) dojednávanie dohôd o platbách na účely plnenia menových, finančných a obchodných zmlúv alebo zmlúv o tranzite uzatvorených medzi vládou a inými štátmi.“

106 Článok 13 menového a finančného zákona Iránskej islamskej republiky okrem toho stanovuje:

„Bank Markazi Iran má tieto právomoci:

1. poskytovanie pôžičiek a úverov ministerstvám a vládnym inštitúciám, pod podmienkou povolenia požadovaného zákonom;

2. poskytovanie záruk za záväzky vlády, ministerstiev a vládnych inštitúcií, pod podmienkou povolenia požadovaného zákonom;

3. poskytovanie pôžičiek a úverov, ako aj záruk za poskytnuté pôžičky a úvery štátnym spoločnostiam a obciam, ako aj orgánom pridruženým k vláde alebo k obciam, výmenou za primerané zabezpečenie;

…

5. nákup a predaj štátnych pokladničných poukážok a štátnych dlhopisov, ako aj dlhopisov vydaných zahraničnými vládami alebo akreditovanými medzinárodnými finančnými inštitúciami…“

107 Z týchto ustanovení vyplýva, že úlohou žalobkyne je najmä viesť účty iránskej vlády, vykonávať alebo dojednávať finančné transakcie v jej mene a na jej účet, poskytovať jej pôžičky alebo úvery, poskytovať záruky za jej záväzky a nakupovať alebo predávať dlhopisy, ktoré emituje.

108 Vzhľadom na funkcie a právomoci žalobkyne ako centrálnej banky Iránskej islamskej republiky, ako sú definované v kapitole 2 časti II menového a finančného zákona Iránskej islamskej republiky, a najmä v článkoch 12 a 13 uvedeného zákona, je zrejmé, že žalobkyňa poskytuje iránskej vláde finančné služby, ktoré sú z hľadiska ich kvantitatívneho alebo kvalitatívneho významu spôsobilé podporovať šírenie jadrových zbraní, a to tým, že tejto vláde poskytuje podporu formou materiálnych, finančných a logistických zdrojov alebo nástrojov, ktoré jej umožňujú uvedené šírenie vykonávať.

109 Je pravda, že žalobkyňa prvýkrát na pojednávaní uviedla, že jej právomoc poskytovať pôžičky a úvery alebo záruky vláde podlieha podmienkam, ako je získanie povolenia požadovaného zákonom, ktoré v predmetnom období neboli splnené, čiže uvedené právomoci nevykonávala a prakticky ani neposkytla iránskej vláde žiadne zdroje alebo finančné nástroje. Prináleží však žalobkyni, ktorá uplatňuje obranu s cieľom relativizovať účinky právomocí, ktoré jej zákon zveruje, aby preukázala skutočnosti uvádzané na podporu tohto žalobného dôvodu. V prejednávanej veci žalobkyňa takýto dôkaz nepredložila. V každom prípade sa obrana žalobkyne neuplatňuje na všetky finančné služby, ktoré ako centrálna banka Iránskej islamskej republiky poskytuje iránskej vláde, ako vedenie účtov, vykonávanie a dojednávanie finančných transakcií, alebo nákup a predaj dlhopisov. Okrem toho, aj keď žalobkyňa spochybňuje, že by dala svoje vlastné finančné zdroje k dispozícii iránskej vláde, priznala, že jej poskytuje finančné služby tým istým spôsobom, ako každá centrálna banka štátu poskytuje takéto služby vláde takéhoto štátu. Takéto služby sú z hľadiska ich kvantitatívneho a kvalitatívneho významu spôsobilé poskytnúť iránskej vláde podporu, ktorá jej umožňuje šíriť jadrové zbrane.

110 Rada mohla teda dôvodne dospieť k záveru, že žalobkyňa „poskyt[la] finančnú podporu iránskej vláde“, a teda kritérium podpory iránskej vlády stanovené v článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413 a článku 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012, ktorého výklad bol uvedený v bode 66 vyššie, bolo v prejednávanej veci splnené.

111 Prvý žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení treba preto zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality a základných práv žalobkyne, najmä práva na ochranu jej vlastníckeho práva a dobrej povesti

112 Žalobkyňa Rade vytýka, že v napadnutých aktoch porušila jej právo vlastniť majetok a právo na ochranu dobrej povesti, ako aj zásadu proporcionality, keďže napadnuté akty v každom prípade neodôvodnene a neprimerane zasiahli do jej majetku a dobrej povesti. V prejednávanej veci majú napadnuté akty značné dôsledky na jej majetok a dobrú povesť, ako aj na celý iránsky ľud, pokiaľ ide v prejednávanej veci o jej činnosti vykonávané z pozície centrálnej banky Iránskej islamskej republiky, čo dosvedčuje svedecká výpoveď pani R. Boli teda prijaté v rozpore s verejnými vyhláseniami Únie, podľa ktorých sa reštriktívne opatrenia netýkajú iránskeho ľudu. Napadnuté akty nie sú založené na dôkaze o vzťahu medzi žalobkyňou a šírením jadrových zbraní, ale len na okolnosti, že zaradenie jej názvu do sporných zoznamov „by mohlo podstatne posilniť diplomatický tlak, ktorý sa aktuálne vyvíja na Irán“. Tento dôvod je príliš všeobecný a nezodpovedá deklarovanému cieľu právnej úpravy Únie, ktorou sa zavádzajú reštriktívne opatrenia voči Iránskej islamskej republike, ktorým je boj proti šíreniu jadrových zbraní a najmä predchádzanie jeho financovaniu. Napadnuté akty sú založené na dôvode,

ktorý je príliš všeobecný a nejasný na to, aby ho bolo možné účinne napadnúť. Žalobkyňa teda nedisponuje žiadnym užitočným prostriedkom na to, aby dosiahla stiahnutie svojho názvu zo sporných zoznamov. Napadnuté akty teda porušujú tak zásady právnej istoty, ako aj predvídateľnosti.

113 Rada odmieta tvrdenia žalobkyne a navrhuje, aby bol štvrtý žalobný dôvod zamietnutý ako nedôvodný. Obmedzenie základných práv a slobôd žalobkyne je odôvodnené legitímnym cieľom ukončiť šírenie jadrových zbraní a jeho financovanie, ktorý sám osebe zdôrazňuje všeobecný cieľ zachovať medzinárodný mier a bezpečnosť, ktorý už Všeobecný súd uznal za cieľ všeobecného záujmu, ktorý Únia sleduje. Napadnuté akty sa uplatňujú len na malú časť finančných prostriedkov žalobkyne, ktoré sa prevažne nachádzajú v Iráne alebo v tretích štátoch v Únii. Navyše článok 20 ods. 3 až 4a, 6 a 7 rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2012/35, neskôr rozhodnutím 2012/635, a články 24 až 27 a 28 nariadenia č. 267/2012 upravujú možnosti uvoľnenia zmrazených finančných prostriedkov na účely pokrytia určitých nákladov. Tieto výnimky, z ktorých sa niektoré osobitne vzťahujú na žalobkyňu, citeľne zmierňujú účinok sankcií, ktoré sú voči nej prijaté.

114 Na základe zásady proporcionality, ktorá je súčasťou všeobecných zásad práva Únie, zákonnosť zákazu určitej hospodárskej činnosti podlieha podmienke, že opatrenia ukladajúce zákaz, sú primerané a potrebné na splnenie cieľov legitímne sledovaných predmetnou právnou úpravou, pričom platí, že v prípade možnosti výberu medzi viacerými vhodnými opatreniami treba zvoliť čo najmenej obmedzujúce opatrenie a dohliadnuť na to, aby uložené zaťaženie nebolo neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom (pozri rozsudok Bank Melli Iran/Rada, už citovaný v bode 49 vyššie, EU:T:2013:397, bod 179 a citovanú judikatúru).

115 Z judikatúry navyše vyplýva, že základné práva, ktorých sa žalobkyňa dovoláva, a síce právo vlastniť majetok a právo na dobrú povesť, nie sú absolútnymi právami a ich výkon môže podliehať obmedzeniam, ktoré sú odôvodnené cieľmi všeobecného záujmu Únie. Každé hospodárske alebo finančné reštriktívne opatrenie už na základe svojej definície zahŕňa účinky, ktoré zasahujú do práva vlastniť majetok a práva na dobrú povesť osoby alebo subjektu, ktorého sa týkajú, čím mu spôsobujú ujmu. Význam cieľov, ktoré sledujú predmetné reštriktívne opatrenia, však môže odôvodniť hoci aj značné negatívne dôsledky pre dotknuté osoby alebo subjekty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. júla 2009, Melli Bank/Rada, T-246/08 a T-332/08, Zb., EU:T:2009:266, bod 111 a citovanú judikatúru).

116 V prejednávanej veci z bodov 88, 100 a 110 vyššie vyplýva, že pokiaľ sú napadnuté akty založené na kritériu podpory iránskej vlády, nie sú dotknuté žiadnym porušením podstatných formálnych náležitostí, ani žiadnym nesprávnym posúdením, ktoré by odôvodňovalo ich zrušenie.

117 Ďalej z bodu 66 vyššie vyplýva, že napadnuté akty, pokiaľ sú založené na kritériu podpory iránskej vlády, sú odôvodnené cieľom všeobecného záujmu spočívajúcim v zbavení iránskej vlády všetkých zdrojov alebo finančných nástrojov, ktoré jej umožňujú šíriť jadrové zbrane, a to nezávisle od skutočnosti, či samotné osoby alebo subjekty, ktoré jej tieto zdroje alebo nástroje poskytujú, uvedené šírenie podporujú.

118 Napokon, pokiaľ ide o ujmu spôsobenú žalobkyni, je určite pravda, že jej právo vlastniť majetok je napadnutými aktmi v značnej miere obmedzené, keďže najmä nemôže disponovať finančnými prostriedkami, ktoré jej patria a nachádzajú sa na území Únie, alebo ktoré sú v držbe štátnych príslušníkov členských štátov Únie, alebo prevádzať finančné prostriedky, ktoré jej patria, do Únie, iba ak má na to osobitné povolenia. Napadnuté akty vážnym spôsobom zasahujú aj do dobrej povesti žalobkyne, keďže reštriktívne opatrenia, ktoré sa jej týkajú, môžu voči nej vzbudzovať určité podozrenie či nedôveru jej partnerov a klientov.

119 Nepríjemnosti, aké napadnuté akty spôsobili žalobkyni, však nie sú neprimerané vo vzťahu k významu cieľa týchto aktov zachovať medzinárodný mier a bezpečnosť. Platí to o to viac, že v prejednávanej veci sa napadnuté akty týkajú len časti aktív žalobkyne. Ďalej článok 20 ods. 3 až 4a, 6 a 7 rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2012/35, neskôr rozhodnutím 2012/635, a články 24

až 27 a 28 nariadenia č. 267/2012 upravujú uvoľnenie finančných prostriedkov žalobkyne na účely pokrytia určitých nákladov, najmä takých, ktoré sa považujú za základné, alebo aby mohla poskytnúť likviditu úverovým alebo finančným inštitúciám na financovanie obchodu, alebo ešte aby sa mohli dodržať niektoré osobitné obchodné zmluvy. Napokon treba poznamenať, že Rada netvrdí, že samotná žalobkyňa je zapojená do šírenia jadrových zbraní. Nie je teda osobne spájaná so správaním, ktoré predstavuje riziko pre medzinárodný mier a bezpečnosť, vzhľadom na čo je stupeň nedôvery voči nej nižší.

120 Za týchto okolností treba štvrtý žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality a základných práv žalobkyne, najmä práva na ochranu jej vlastníckeho práva a dobrej povesti, zamietnuť.

121 Žalobu je preto potrebné zamietnuť.

O trovách

122 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Rady.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Central Bank of Iran je povinná nahradiť trovy konania.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 25. marca 2015.

Podpisy